Ч. 201 (14.450). Львів, вівторок 8. вересня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чверть-річно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41. „ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Чергова комуністична провокація.

Дня 6. вересня ц. р. відбувався у Раві Руській величавий „День Сільського Господаря“, на якому було присутніх поверх 6.000 селян і селянок з повіту, самих вправляючих поверх 1.000. (Опис цього свята подамо в черговому числі).

Вже кілька днів перед цим здвигом поширювали комунізуючі елементи вістки, що на ньому буде неспокійно. Та коли здвиг випав усе таки величаво, взялися комуністичні посіпаки за його заколочення. По привітних промовах голови Філії „Сіл. Господаря“ д-ра Д. Богачевського та делеґата централі „Сіл. Господаря“ д-ра Е. Храпливого хотів промовляти один комунар, та його скоро зліквідовано. Колиж це не помогло, то взялися за инше: підчас вправ сотень селян і селянок приступив нечайно один гип до відомого діяча інж. Корнила Целевича та побив його сильно боксером по голові, завдаючи поважні рани.

Не зважаючи на цю комунарську провокацію, здвиг відбувся спокійно і був черговим виявом організованости й сили українських селян Равщини.

——o——

Сан Себастіян збомбардований.

ҐУБЕРНАТОР УТІК ДО ФРАНЦІЇ.

ЛЯ КОРУНА, 6. 9. ПАТ. Радіостація в Ля Коруна інформує, що повстанчий воєнний корабель *збомбардував Сан Себастіян. Цивільний ґубернатор утік до Франції.*

ВСІ ДОРОГИ ДО САН СЕБАСТІЯНУ ЗАНЯТІ.

ГЕНДАЙ, ПАТ. Війська ґен. Молі заняли горбовини вище ланцюга Есанчо. Хоч червоні боронилися сильним скорострільним вогнем, повстанці наблизилися до дороги, що веде до Сан Себастіян. Всі дороги заняті повстанчими транспортами. Хоч повстанці окружили з усіх сторін Ґваделюпу, не добувають її, бо побоюються підступу та підмінованих позицій.

ЗПІД ІРУНУ ДО БАРСЕЛЬОНИ.

ГЕНДАЯ, ПАТ. В неділю в год. 8. рано стріляли з гармат з форту Ґваделюпе у напрямі Іруну. Відновлення діяльности червоної артилерії викликало здивування тому, що всі думали, що червоні втікли з Ґваделюпи ще в суботу. Мабуть повстанці знищать якнайскорше останнє гніздо червоних. В Беґобії, Іруні і Фонтарабії — спокійно. Приблизно 1.000 червоних міліцієнерів відіхало з Гендаю до Барсельони.

——o——

Останні судороги червоних
у Малязі.

МАЛЯҐА, ПАТ. Стежа червоних міліцієнерів підмінувала міст на дорозі до Ґренади і висадила його в повітря у хвилині, коли переїздив туди поїзд із повстанцями. Тих, що вийшли живі з катастрофи, червоні обкидали ручними ґранатами.

ЗІ СТРАХУ...

МАЛЯҐА, ПАТ. Цивільний ґубернатор Маляґи Фернандо дел Веґо подався до димісії.

Пригадуємо, що на Маляґу йде сильний наступ повстанців і її хвилини почислені. Перед кількома днями просили червоні англійців, щоби дозволили переїхати втікачам із Маляґи до Ґібральтару. Анґлійці відмовили. Димісія цивільного ґубернатора Маляґи в таких умовинах дуже характеристична.

——o——

Траґічна ситуація в Мадриді.

РАВАТ, 7. 9. ПАТ. Повстанчі радієві комунікати інформують, що війська, що йдуть **на підмогу до Толедо, є вже всього 4 км. віддалені від міста. В Мадриді чимраз траґічніша ситуація.** Маляга піддасться мабуть переможним повстанчим силам.

РОДИНИ МІНІСТРІВ УТІКАЮТЬ.

СЕН ЖАН ДЕ ЛЮ, 7. 9. ПАТ. В неділю приїхало сюди багато членів родин міністрів червоного уряду в Мадриді. Втікачів з Еспанії, яких напливає дуже багато, відсилають у глибину краю, дальше від еспанського кордону.

А ЧЕРВОНІ ПЕРЕМАГАЮТЬ ...КОМУНІКАТАМИ.

МАДРИД, 7. 9. ПАТ. Міністерство війни проголосило комунікат, який подає, що червоні війська йдуть уперед в Араґонії. Летуни й артилерія бомбардують безупину Овієдо, викликуючи паніку... серед цивільного населення. На фронті Талявера сильні відділи зачали офензиву та приневолили повстанців до відступу на 20 км. На відтинку Овієдо обстрілювали повстанців цілий день.

ДИМІСІЇ ЕСПАНСЬКИХ ДИПЛЬОМАТІВ.

ВАШІНҐТОН, 7. 9. ПАТ. Військовий аташе Еспанії Хозе Відаль подався до димісії.

ПАРИЖ, 7. 9. ПАТ. Авас повідомляє, що еспанський амбасадор у Зединених Державах Дон Люї Кальдерон подався до димісії, тому, що не міг погодитися зі становищем еспанського червоного уряду.

Білий крук у червонім уряді.

МАДРИД, 7. 9. ПАТ. Призначений на становище міністра публичних робіт у новім уряді посол **Хуан Антоніо Аґірре** — баскійський націоналіст, узалежнив свою участь в уряді від рішення свого партійного проводу. В Мадриді істнує переконання, що **партію баскійських націоналістів ніхто не репрезентуватиме в новім уряді.**

Нові зброєння Франції.

ПАРИЖ, 7. 9. ПАТ. Париський „Матен“ пише, що на засіданні ради міністрів 5. ц. м., міністер Даладіє виступив з домаганням признання нових кредитів для міністерства війни, для „зміцнення оборонних сил країни“. Ці кредити, в сумі вищій як 10 міліярдів, малиб бути асиґновані впродовж чотирьох літ.

Спосіб полагоди
українських справ.

Львів, 7. вересня 1936.

Який шлях веде до нормалізації польсько-українських відносин (тієї справжньої нормалізації, без „лапок“, що їх приходиться, на жаль, так часто вживати в останньому часі) — це було давно відомо. За ввесь час тривання всіх експериментів, будованих чи то на теоріях про окремішність „поцтивого“ й примирно настроєного „людку“ від бунтівничої інтеліґенції, чи на тезі про тотожність національної проблеми з проблемою безпеки, чи на ґеніяльному винаході ріжних „реґіональних“ народів з яких, на диво, ні один не звався українським, — за ввесь той час українці завжди уперто повторяли одно й те саме: правди не вдасться ніяким конем обїхати. Та правда звучить так, що 1) українська проблема наскрізь політична, всі українські справи органічно з собою звязані і розвязка польсько-українських відносин може йти тільки на сутополітичних засновках, 2) практично до злагоди нестерпної атмосфери і наладнання відносин дійти можна тільки через позитивну полагоду цілої низки пекучих політичних, культурних і господарських справ, що тісно вяжуться просто з питанням екзистенції українського народу у Польщі, як окремого національного колективу, з власними аспіраціями. Ще тоді, коли ані українське, ані тим більше польське громадянство не було психольоґічно зріле, щоби прийняти тезу, що порозуміння мусить спиратися на стичних точках обох політичних рацій: польської державної та української національної, — ще тоді, коли у прилюдних заявах та на сторінках преси й публіцистичних брошур велися безплідні бої за речі, вирішення яких не залежить від наших днів чи може і від живучого покоління, а від суду історії, — ще (чи може — вже) тоді українці завжди казали своє „цетерум ценсео“: істнує безліч конкретних справ, які *мусять* бути поладнані. Називали ті справи, вияснювали їх та вказували практичний спосіб, як їх найкраще полагодити. В той спосіб повстала довга черга внесків Української Парляментарної Репрезентації усіх каденцій, з яких велика більшість торкалася справ загально відомих, складена була з усуненням усяких нот демаґоґії і мала на увазі найпростіший шлях до мети: до оправедливої полагоди слушних українських вимог, які в нічому не загрожували польській державній рації та не нарушували польського *природного* національного стану посідання.

Коли б. премієр Косцялковський признав політичну плятформу розмов і в той спосіб усунув увесь баляст зайвого теоретизування, відразу рубом стануло питання про полагоду бодай найпильніших справ українського життя, бодай тих справ, які викликували серед українського громадянства найбільший жаль і найбільше подратування. Полагода тих справ стала тим голоснішим імперативом, коли з українського боку негайно, ще перед якимнебудь конкретним актом польським, тільки у відповідь на згаданий засадничий правильний підхід шефа польського уряду, — прийшла ціла низка актів, що перед польським громадянством і перед цілим світом засвідчили про найдальше йдучу українську до-

бру волю: виборчий компроміс, поклик відповідального політичного проводу до голосування на спільні листи, заява на закордонному ґрунті про спробу мирно полагоджувати спірні справи в краю, заява довіря до президії ради міністрів, заява про потребу сильної польської армії, як спільної цінности всіх громадян, голосування за повновластями попереднього й теперішнього уряду, голосування за буджетом. Вреші в останніх днях — заява у справі підтримки ФОН... Було річчю аж надто ясною, що ті заяви, це не тільки слова: *такі* слова у таких відповідальних устах, це найповажніші *діла*, єдині діла, які *зі свого боку* українці могли ще дати: бо чейже давали вже податок майна і потенціяльний податок крови, признавали важність судових присудів, респектували всі атрибути державної влади. І тепер чекали на *діла* з польської сторони, ті діла, які залежні *виключно* від державного апарату.

І справді, цілу низку справ, яку назвали українці, польська сторона відразу признала у засаді вимогами слушними: адже це не були справи, що вимагалиб переустрою держави, чи якихось величезних фінансових вкладів, чи складної технічної підготови. Тому українці нетерпляче чекали на їх полагоду. Деякі в цих справ вже полагоджено. Які і в який спосіб:

Справа національної термінольоґії. Відкиньмо на бік усі теоретичні міркування. Історія і фільольоґія тут абсолютно ні-при-чім і коли польські публіцисти з „народового" табору так охоче відкликуються до арґументів про історичну чи фільольоґічну стійність такого чи іншого терміну, то це свідома тактика каламутити чисту воду. Чи термін „український" історично стійний чи нестійний, чи українці слушно чи неслушно обурюються, коли їх офіціяльна термінольоґія називає „русинами", — це суті речі зовсім не змінює: цією суттю є факт, що 1) поки-що наука про поділ славян поруч із народом російським, польським, українським, білоруським і ін. не знає ще й народу „русинського", 2) що українці хотять себе звивати і називають себе українцями і 3) що з ріжних причин українці відкидають термінольоґію „руський"-„русинський" і ту термінольоґію вважають для себе *тепер* образливою. Повторяємо: слушно це чи ні — але так воно є, а що назва народу, це перша найсвятіша його річ, справа полагоди національної термінольоґії стала питанням просто національного престіжу. Через це уряд не міг цієї справи промовчати. І полагодив її в той спосіб, що міністерство внутрішніх справ видало обіжник про *право* українців вживати *також* терміну український-українець. Термін „руський"- „русинський" залишився надалі обовязуючим у державних установах і листуванні і тому й Найвищий Суд відкинув скаргу українського вояка польської армії, що бажав собі, щоб в його військових документах він був вписаний до тої нації, до якої себе вчисляє.

Справа української ґімназії у Тернополі. Справа ніби ясна і проста: зліквідовано ґімназію підчас масових репресій за „пацифікаційного" періоду, безпосередні причини у висліді судових розправ показались нестійними, ціле Поділля не має ні одної української державної середньої школи в противенстві до численних шкіл польських, — розвязану серед аналоґічних обставин приватну українську ґімназію у Дрогобичі давно привернено до життя, — отже нема ніяких суттєвих причин, щоб противитись реактивуванню ґімназії тернопільської. Міністерство освіти й віроісповідань видно признало ці арґументи, коли рішило цю справу полагодити. Але полагоджено її в той спосіб, що рішено ввести при польській державній ґімназії паралельні українські відділи, ще й коштом фактичної ліквідації існуючої тепер там коедукаційної української приватної школи. Українське громадянство такої розвязки справи не прийняло і в наслідку маємо той стан, що був: в будинку української державної школи у Тернополі міститься далі польська школа.

Справа Народнього Дому. Саме недавно підкреслювали ми зайвий раз, що правний спір за Народній Дім у Львові сутньої справи не торкається, бо та сутня справа — політична: вона полягає в тому, що польська сторона використовувала гурт одиниць, які самі відпекувались від української нації і пропагували її поділ на „русинів" та „українофілів" (!) і тому гуртові віддавали Народній Дім, який ставав твердинею протиукраїнської диверсії. З моментом, коли український чинник признано конструктивним і з польського державного становища позитивним — мусіла відпасти автоматично концепція підтримування безполових „русинів" чи росіян, що їх єдина платформа — орієнтація на кожну Росію і боротьба з усяким українством. Справа йшла про поворот Народнього Дому в українські руки, тим, щоб його справжні і первісні власники дістали ли фікції, отже щоб мали змогу з підтримкою держави санувати ту установу, яку фінансово (й морально) підкопали державні комісарі. Справа поладнана в той спосіб, що вправді Народний Дім москвофілам відібрання, але й українцям не переданий, бо адміністратором став поляк, а і українці і один москвофіл дістали право дорадчого голосу у „байраті"...

— Три приклади мабуть вистануть. Можна ще навести деякі інші, що їх теж у свій час пригадаємо. Але вже на названих трьох прикладах слідна надзвичайно знаменна риса: навіть ті українські вимоги, що їх польська сторона признає у засаді слушними та які в останньому підторарічному періоді рішилась полагодити, у практичній полагоді виглядають так, що фактично поладнані ще не є, все ще своєї остаточної полагоди чекають і або зовсім у нічому дотеперішнього стану не змінили або викликали слова застереження, чи нового жалю. Ніби щось робиться, але у такій формі, з таким практичним

Тріюмфальний поворот ґен. Ридза-Сьміґлого.

ПРОЩАЛЬНА ГОСТИНА.

ПАРИЖ, 7 9. ПАТ. Президент Франції Лебрен та його дружина гостили вчора в палаті Рамбує ґен. Ридза-Сьміґлого сніданням. В гостині взяли участь премієр Блюм, міністри Даляціє, Дельбо, Дюнарк, амбасадор Франції в Варшаві Ноель, ґен. Ґамелен, адмірал Дюран Віє та ґенерал Ґуро; з польських достойників були: амбасадор Лукасевич, шеф ґен. штабу ґенерал Стахєвич та військовий аташе полк. Фида.

ПО ГОСТИНІ.

ВАРШАВА, 7. 9. Півурядова аґенція „Іскра" повідомляє з Парижа, що по гостині у през. Лебрена **підписали важливу умову у справі практичних форм технічної й фінансової співпраці** для оживлення польсько-французького союзу.

ВІДІЗД З ПАРИЖА.

ПАРИЖ, 7. 9. ПАТ. Ґен. Ридз-Сьміґли по тижневому побуті у Франції, виїхав вчора з Парижа до Варшави. На двірці прощали його численно вібрані достойники та французька і польська публика.

Представникові аґенції Аваса заявив ґен. Ридз-Сьміґли: „Підчас цілого мого побуту на прекрасній французькій землі я постійно перебував в атмосфері симпатії та приязни. Мене найбільше зворушили докази сердечних почувань до польської армії. З маневрів я виніс якнайкращі враження та щире признання для праці команданта і постави війська. Підчас тих вісьмох днів я мав з ґен. Ґамеленом, вождом французької армії, постійну виміну думок, пожиточну й повну добра."

ПРИВИТАННЯ В ВАРШАВІ.

ВАРШАВА, 7. 9. ПАТ. В звязку з поворотом ґен. Ридз-Сьміґлого з Парижа громадянські та військові орґанізації ладяться урочисто його витати на всіх більших стаціях, від границі до Варшави. У вівторок в год. 12.18 ґен. Ридз-Сьміґли приїде до Варшави.

—o—

о. О. ПРИСТАЙ. 88)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

„Я переконаний, що в наших умовинах можуть працювати лише одиниці, а не комітети. Віддалі, які нас ділять, клопоти по наших громадах, часті переходи з місця на місце, взаємне недовіря, часом зависть і кириня, роблять чисто священичий комітет майже неможливим. До мішаного комітету: робітничо-інтеліґенцько-священичого не допустить недовіря, брак карности, амбіція проводу і ворожнеча. Комітетів чисто цивільних не можемо закладати, хоч в деяких речах ми моглиб попирати їх роботу. В наших умовинах можна сподіватися корисної для Музею діяльности лише від одниць-добровольців, а ті можуть поміститися цілком добре в рамцях „Союзу Прихильників Нац. Музею у Львові", котрого статут залучаю. Порозумівающися хоч зрідка поміж собою, члени Союзу могли би робити роботу, не основуючи формально комітету".

Тимчасом я дальше листувався з дирекцією У. Н. М. Від неї дістав я для кольпортажі багато кольорованих копій із нашого старинного малярського мистецтва та світлин ріжних старовинних церков. Але з них міг я продати дуже мало, бо мої парохії (Гартфорд і Ню Гейвен Канетікат), що на них я був тоді, були невеличкі. Всетаки частину світлин я розкольпортував і гроші переслав до У. Н. М. Тоді (2. X. 1932.) я писав до дирекції У. Н. М. ось що:

„Добре сталося, що Світла Дирекція Українського Національного Музею занехала первісний плян, щоб не наразитися на неминучу страту фінансову, без моральної користи. Але заходи Українського Шикаґівського Всесвітного Виставового Комітету, які дають Світлій Дирекції небуденну нагоду обіслати своїми експонатами Всесвітню Шикаґівську Виставу, та змогу показати культурному світові здобутки старокультурного, недержавного українського народу, треба повитати з сердечним захопленням.

На мою неміродайну думку удача вибудування українського виставового павільону в Шікаґо, обіслання його рідкими в Америці експонатами, та моральної користи є запевнена, тим більше, що Виставовий Шікаґівський Комітет доторкнувсь у своїй відозві струни національної амбіції української іміґрації у цілому світі, якою вона буде кермуватися більше, ніж дійсним патріотизмом, та з останнього буде тямнути, щоб помогти Українському Шикаґівському Комітетові Всесвітньої Вистави".

•

Українська Виставова Корпорація взялася не на жарти за працю. Почалися наради, мітінґи, сварки, виголошували палкі та безконечні промови, часописи пропаґували справу й різко критикували ініціяторів, а дехто використовував цю метушню для особистих розрахунків з своїми противниками. Більше-менше в такому вигляді велася підготовча праця наших „згідливих" американських патріотів.

Хоч я жив далеко від центру українсько-американського життя від Ню Йорку й ще дальше від Шикаґа, не міг байдуже приглядатися передвиставовому рухові. Я вважав своїм обовязком негайно взятися за діло та зробити, що змога. Першу увагу я звернув на те, як добути фонди, бо це було найважніше та найтяжче питання підчас нашої підготови до Всесвітньої Вистави. Без грошей годі щонебудь путнього зробити, а щоби зібрати достаточну суму в наших „спеціяльних" умовинах, треба було бути дуже терпеливим і витратити багато енерґії. Але мені щастило та вже 16. X. 1932. я зібрав серед своїх парохіян 10 дол. і вислав Корпорації.

Корпорація стояла в тісному контакті з нюгейвенським комітетом і зверталася часто з ріжними відозвами чи комунікатами на руки пані Теклі Голубович і мої, що кермували тим комітетом. Корпорація накликувала до збірок з нагоди коляди та щедрувань. Взивала теж і до інших імпрез в її користь, бо жертви плили поволі та до 15. XII. 1932. досягнула ледви 1543 дол., при чому було 524 дол. розходу. Зі збіркою грошей були великі труднощі, проте були теж світлі моменти. Бо ще не перевелись у нас ідейні меценати, що не жаліють щедрої лепти на корисну народню ціль, про що свідчить хоч би й ця нотатка, поміщена 21. I. 1933. в нашій американській пресі:

(Далі буде.)

змістом, що український загал, замість з приємністю приймати до відома акти доброї волі уряду, мусить далі за ті самі справи боротися і далі казати, що справи — неполагоджені.

Жалі і претенсії українців польська сторона називає просто „інсинуаціями" (гл. вступна стаття в останньому числі „Польсько-українського Бюлетину" п. н. „Справа нормалізації", яка має характер немов якоїсь півофіціяльної заяви, з докорами і навіть погрозами: якже інша від тої статті зараз чергова стаття В. Бончковського „XIX. ст. та національна проблема"!). Польська сторона впевняє, що українці дістали „цілу низку конкретних користей у кожній ділянці життя". Покликується при цьому на працю українських установ і на численні українські прилюдні манифестації. Автор промовчує, що українські установи надалі мусять боротися з великими труднощами і то деякими такими, яких раніш не було (акція старостів проти „Маслосоюзу", трудноші Сокола, Лугу і ін.) та що українські прилюдні манифестації дають хіба доказ деякого злагіднення адміністраційного режиму, — чого ніхто з нас не негує. Але коли зпосеред тих „конкретних і то поважних користей" автор вичисляє „поважні зміни в управі Народнього Дому у Львові, заповідь креувати українську катедру у львівському університеті та перетворити утраквістичні паралельні кляси в гімназії в Стрию на кляси з українською мовою навчання", — то чейже годі ті „користи" за $1^1/_2$ року „нормалізації" признати такими, які малиб зачинити рот українській національній пресі і втихомирити тривожні настрої українського громадянства: бо ціла низка інших явищ дає досить матеріялу кричати на тривогу. А спосіб, в який уряд полагоджує українські справи, як бачимо на наведених прикладах, хіба не дає причини бути захопленим...

Закарпаття.

САНАЦІЯ УЖГОРОДСЬКОЇ „ПРОСВІТИ" РІШЕНА.

В понеділок 31. м. м. відбулося в Ужгороді засідання земського комітету під проводом віцепрезидента д-ра Мешника, на якому признано між ін. *по 30.000 ч. к. допомоги на санацію Т-ва „Просвіта" й „общества Духновича"*. Одночасно ухвалено виплачувати таку саму суму обом товариствам повних 20 літ. Таким чином санація ужгородської „Просвіти" з державних фондів запевнена і вона зможе тепер вільна від матеріяльних турбот, повести жвавішу культурно-освітню працю.

Поза цією щорічною підмогою „Просвіта" дістала, як довідуємось, запоруку на позичку в сумі 2 міл. ч. к., а від держави дістане безвідсоткову позичку в сумі 1 міл. ч. к.

КРАЄВИЙ БУДЖЕТ ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСИ.

Краєвий буджет Підкарпатської Руси на рік 1937 складає 30,500.000 кч. Потреби краю сягають 26,653.000 кч., що будуть покриті такими ж прибутками. Надзвичайні потреби передбачено на суму 3,680.000 кч. На частину видатків буде розписана позичка в краю.

ЗЕМ. ПРЕЗИДЕНТ РОЗСИПАЛЬ ВЕРТАЄТЬСЯ В УЖГОРОД?

Мадярсько-жидівська газета „Келеті Уйшаг" повідомляє, що земський президент Розсипаль вертається з відпустки і покищо не буде спенсіонований. В цих днях мають навіть святкувати 70-ліття його уродин. Виходилоби, що дотеперішній режим у земськім уряді залишиться без змін.

РАДІОСТАЦІЮ ПОБУДУЮТЬ В АНТАЛІВЦЯХ.

„А-Зет" приносить вістку, що до Антадовець біля Ужгороду прибули технічні урядові почтового уряду з Праги й Кошиць, інж. Яновшек та інж. Крайцар, щоб підшукати відповідне місце під будову радіостації. Ріжні спеціяльні машини, потрібні до будови стації, будуть привезені до Анталовець з Банської Бистриці. Роботи коло будови зачнуться весною 1937 року, стація буде готова щойно в 1938 р. На ту ціль міністерство почт і телеграфів асигнувало 2 міл. 500 тисяч к. ч. Стація буде мати силу 100 кільоватів. На Закарпатті є всього 10.000 радіоабонентів і тому чеський уряд рахується з тим, що стація в Анталівцях буде пасивна.

Перед великими роковинами.

Вияснення „Просвіти" до статті „Занедбані роковини".

У 195. числі „Діла" в 1. IX. ц. р. появилася передовиця пера п. Т. З. п. н. *„Занедбані роковини"* Чи будемо святкувати століття нашого літературного відродження?", де автор пригадує українському громадянству появу „Русалки Дністрової", першої в нашій тіснішій батьківщині книжки українською мовою та з українським змістом. Справа актуальна, то й миттю найшла живий відгомін і на сторінках інших наших часописів, що для спопуляризування справи матиме безперечно своє значіння. Але в цій статті Шан. Автор кладе між іншим запит: „Що на це Т-во „Просвіта", що повинно спопуляризувати значіння Руської Трійці, зокрема Шашкевича, та засипати край творами Воскресителя Наддністрянщини? Автор закидає „Просвіті" незрозумілу мовчанку, в іншому часописі ця мовчанка вже й „ґеритідне", а насправді Т-во „Просвіта" зробило

й далі робитиме в цій справі все, що тільки зможе. Тимто й закид у бік „Просвіти" неоправданий і за поквапний. Поминаючи те, що єдина „Просвіта" своїми виданнями найбільше поширила культ Воскресителя Наддністрянщини серед нашого народу перед війною і по наших визвольних змаганнях, саме на початку цього ювилейного періоду, бо в травні 1934. р., видала знов у великому накладі окрему книжечку пера свого голови д-ра Івана Брика п. н. „Маркіян Шашкевич" (у соті роковини зладження „Зорі") і ця книжечка вийшла вже по кілька примірників у кожній місцевості Галичини й поза нею. Вона послужила матеріялом для Шашкевичівських святкувань у краю, що їх „Просвіта" доручила тоді своїм читальням окремим обіжником. А те, що з цього накладу ще залишилось, тепер „Просвіта" вишле знову в край. Вишле теж і запас творів „Руської Трійці", що їх видала „Просвіта" в Українській Письменності". Народне Музичне Видавництво Т-ва „Просвіта" видало ц. р. „Веснівку" (муз. В. Матюка, переріібка на міш. хори М. Колесси); про ноти до слів „Руської Трійці" дбають теж наші музичні товариства, як це висував п. З. Попель у замітці в „Ділі" ч. 198. з 4. IX. ц. р. В плані діяльности цілої просвітної організації на 1937. р., що його надруковано в календарі „Просвіта" на найближчий рік, централя поклала великий натиск на відсвяткування сотих роковин появи „Русалки Дністрової". Цій справі присвячено там і окрема стаття, а далі „Просвіта" помістить низку статтей у своїх періодичних виданнях, у „Життю і Знанню" та в міс. „Просвіта". Велике народне свято з цього приводу у Львові вже підготовляє повітова Філія Т-ва „Просвіта" ім. Шашкевича при співучасті міської Філії „Просвіти" ім. Т. Шевченка. В найближчому часі поробить „Просвіта" заходи, щоб у Львові відбулася в 1937. р. ще й велика репрезентативна академія при співучасти всіх наших львівських централь.

А вертаючись до статті п. Т. З., ми вдячні йому, що заговорив про цю важну справу; шкода тільки, що не знаючи заходів „Просвіти", закинув їй голословно, що нічого в цій справі не робить. Краще булоб, якби цю справу він провідав докладніше в самій „Просвіті" та послужив їй евентуально безпосередньо ще й своїми цінними думками й помічю у підготові гідного відсвяткування цього великого ювилею.

ПРЕЗИДІЯ „ПРОСВІТИ" У ЛЬВОВІ.

Скит Манявський.

Консерваційна акція Українського Технічного Товариства.

Нема народу, який не дорожив би памятками своєї старовини і не старався зберегти їх якнайдовше. На краєзнавчій пресовій прогульці по повітах т. зв. теплого Поділля, яку я недавно реферував у „Ділі", довелось мені вислуховувати гордовиті інформації про замки, башти, редути з турецьких воєн, каплиці вельмож, тощо, біля яких ми саме тоді переїздили. Всі ті „забитки" окружені пієтизмом, консервовані нераз великим накладом гроша, частинно пристосовані теж до практичних цілей (напр. одна башта замку Концького з XVII. ст. у Кривчі борщівського повіту належить до Подільського Т-ва Туристично-Краєзнавчого, яке влаштувало там на двох поверхах туристичний захист). І прикро було, що з нашої славної бувальщини так небагато памяток збереглось до сьогодні, памяток, на які залюбки покликуються речники історичних прав.

До нечисленних памяток української старовини належать руїни останнього галицького православного монастиря у Маняві, т. зв. Скиту Манявського. Теперішній стан руїн, як ствержують очевидці, жалюгідний. Збереглися ще напів-розвалені рештки віздової брами-дзвіниці, рефектар, і три вежі: головна і дві малі. „Найбільша язва, що нищить руїни — це рістня, яка своїм корінням розсаджує мури" — пише інж. Тарас Грушкевич у „Технічних Вістях" (див. ч. 2 за р. 1936, стаття „Скит Манявський і потреби його консервації"). Та не меншим ворогом є також час. Як пише той сам автор, цеґли на верху веж муршавіють усе більше і це спричинить колись великі труднощі при ремонті.

Про такий ремонт, про переведення консерваційних праць, виринула думка у станиславівській Секції Українського Технічного Товариства. Ще в жовтні мин. року виделеґувала Секція двох своїх членів (інж. Грушкевича й інж. Гаврилка) до Маняви для оглянення стану руїн монастиря. У висліді поїздки появилася стаття, за яку ми вище покликались і в якій поміщений теж приблизний кошторис консервації в загальній квоті 5.330 золотих.

Справа перейшла тепер до У.Т.Т-ва у Львові, яке ладиться видати відозву до громадянства для зібрання потрібної квоти. На недавньому засіданні Ради У.Т.Т. виринула м. ін. думка, щоб після переведення ремонту віддати один із обєктів Скиту одній з наших туристичних організацій („Плай", К.Л.К.) для влаштування там туристичного захисту. Та це вже дальші завдання чи пляни, що їх мусять випередити ґрунтовні консерваційні праці.

Підписаний мав нагоду бачити минулого року недалеко Варни старовинний болгарський монастир Аляджя, викутий у високій скельній стіні серед ліса; є він місцем численних прогульок болгарів і заграничних гостей. Незабутнє враження залишає одна келія зі старими іконами з усе горіючими свічками. На столику лежить книга, у яку вписують відвідувачі свої прізвища, а поруч стоїть пушка, в яку вкидають лепти на кошти консервації. Сторожами є кільки табличок: „Шануй свою старовину!" і релігійна контемпляція, якій віддається кожний, хто туди зайде. Думаю, що й українському духовенству повинно залежати на тім, щоб наш Скит Манявський у подібний спосіб улаштувати для підтримки релігійних почувань.

В. Несторович.

В одному свідомому селі.

ЯК ІДЕ ЖИТТЯ І ПРАЦЯ У СЕЛІ ПЕТРИЛОВІ, ПОВ. ТОВМАЧ.

Користаючи зі запросин п. А. Онищука, вибрався я на Спаса до села Петрилова, славного своїми яблоками. Зі станції у Нижневі веде дорога понад сам Дністер, що творить тут величезний закрут. Пізнати наслідки недавнього виливу, одначе дорога незагал добра. Мило вражає кожного, що вїхав у село, дуже гарний „Народній Дім“, побудований в українському стилі по пляну інж. Гриневa з Долини. Ввесь будинок, хоч ще не викінчений, робить гарне вражіння і не постидавсяб його Бучач чи котре інше з наших міст.

Само село чисто українське, помітно ріжниться від інших сусідніх наших сіл тим, що ціле в зелені. Дністер, хоча віддалений 1 км. від села, виливає і заливає городи та вулиці. Для охорони перед кригою насаджено маси верб. Коли ми опинилися в середині села, то виглядало, що ми наче в парку, де в тіні дерев криються хати, до речі: дуже гарно побудовані і кожне подвіря обведене добре удержаним плотом.

Соціяльний стан села задовільний: двір розпарцельовано і 450 родин має 2.000 моргів, себто пересічно на родину приходить понад 5 моргів; річ нечувана по інших селах, де пересічно виходить по 2¹/₂ морга на сімю. Земля тут дуже доброї якости. Дністер роками заносив намулу і на тім намулі родяться знаменито всі збіжа й городовина та прегарно ростуть овочеві дерева. Яблінки та груші коло хат величезні. Дуже добре удається цибуля, чісник та коноплі. Таких високих конопель не довелось мені бачити ніде, тільки в Петрилові.

Головне багатство села — це сади. Сади тут ще передвоєнні, зложені з ріжних відмін, нераз менше вартісних, однак вони так обильно родять гарні овочі, що у фахівця по садівництву викликують повне задоволення. Цим можемо величатися, що українська земля може видати такі самі овочі, як Каліфорнія. По війні селяни, бачучи наглядну користь зі садівництва, садять модерні відміни овочів і показується, що вони тут дуже гарно ростуть та овочують. Колись дадуть своїм власникам гарні доходи. Також морелі, що в цім і попереднім році задля несприяючих атмосферичних умовин у Заліщиччині масово вигинули, тут не показують ні сліду для них некорисного року. Прийшлось оглянути мені гарні кущі винограду, що нещеплений, не підлягає фільоксері (піскований ґрунт), а періноспера заатакувала його дуже слабо. Коли порівняти напад періноспери у цім році на наддністрянські винниці, то виходить, що село Петрилів має ідеальні обставини для розвою виноградарства, особливо на узгірях, які окружають від півночі село.

Громада є власником 700 моргів пасовиська, наддністрянського лугу, що його можнаб перемінити на цвитучі городи та сади, лиш щоб охоронити його від виливу. Власне ці виливи Дністра примушують село жити у безнастаннім страху перед повеню. Колиб вибудувати навіть при мінімальних вкладах, але при помочі інжинера тами, то певно відвернулиб раз на все небезпеку повені. На жаль це якось нікому не в голові.

Село занято собою, кажуть, що підлягає лівим впливам. Цього я не замітив. Навпаки — головною причиною деяких „лівих тенденцій“ між селянами є особа місцевого священника-целебса, котрий вічно веде боротьбу зі своїми парохіянами. Боротьба ця — це війна з вітраками; вона абсорбує сили села і викликує підхожий ґрунт для комуністичної агітації; одначе та агітація не може похвалитися більшими успіхами, бо село незагал богате і національно високо свідоме. Та чужому впадає в очі повна релігійна індиферентність і навіть явний атеїзм серед селян, що є не менше загрозливим явищем, як комунізм.

Роман Коцик.

НЮЙОРСЬКІ КОМУНІСТИ ЗБИРАЮТЬ НА ДОПОМОГУ ЧЕРВОНИМ В ЕСПАНІЇ.

НЮ ЙОРК. (Вл. кор.). В Медісон Сквер Ґарден зібралося 12.000 комуністів та їх симпатиків для протесту проти „фашистів“, які ведуть боротьбу проти „еспанського народу“. Рішено вийти на загальну демонстрацію перед італійським та німецьким консулятом за те, що ті держави симпатизують з еспанськими фашистами. Вступ на віче був назначений по 25 та 40 центів. Опісля переведено збірку, яка принесла коло 7.000 дол. вже разом із декляраціями. Промовляли знані комуністи, як Карло Бродський та Клеренс Гатавей. Цим разом не було ніяких комуністичних розрухів.

Свята в краю.

Сокільське Свято в Попелях.

В бориславськім басейні має сокільська організація кілька гнізд. Завдяки тим гніздам удалося зберегти для нашої національної ідеї та притягнути до хосенної народньої праці багато одиниць, які булиб затратилися серед ворожих змаганням українського народу течій, що поширилися в цій дільниці.

В неділю 6. вересня ц. р. одно з найкраще зорганізованих тутешніх гнізд, яким є Попелі, святкувало 10-ліття свого істнування. На розлогій площі за селом, до якої вела прикрашена смерічиною, закінчена вгорі тризубом та сокільським зазивом: „Все вперед всі враз“ входова брама, уставилися в год. 14. сокільські чети до звіту. Начальник гнізда побр. В. Лабанців зголосив відпоручникові старшини Сокола-Батька 140 руховиків і руховичок із гнізд: Попелі, Борислав, Густановичі, Мразниця і Дрогобич. Сокільські чети відспівали сокільський гимн. Рівночасно піднесено національний прапор. Вступне слово виголосив побр. м-р М. Яримович. Опісля представники установ виголошували привіти. Закінченням цієї частини був реферат про історію гнізда та дефіляда руховиків перед сокільською старшиною. Старшину Сокола-Батька репрезентував побр. М. Тріль.

Програма вправ була широка. На вирізнення заслуговують здвигові вправи вільноруч побратимів і посестер, що виказали добру форму руховиків. Напричуд гарно попис алися опісля посестри й учасниці з Попелів ритмічними вправами до пісні: „Чорна рілля...“ і „В горах грім гуде“. По них вправляли посестри з Густанович „В саді цвила рожа“. Побратими з Дрогобича показали низку вправ другого ступня на поруччі, побратими з Борислава і посестри з Дрогобича ставили вільні вежі. Правдиве захоплення викликав добре зорганізований турток учасниць з Попелів ритмічним танком: „Гей там у Вільшанці“. Цікавою точкою на сокільських святах мало непрактикованою, були спільні вправи побратимів і посестер вільноруч, до яких ставало більше число вправляючих. Вправи були легкі, але викликували ефект, бо оба відділи виконували відмінні рухи. На закінчення були вправи вільноруч учасників, національні танки та ритмічні вправи посестер „Боже Великий Єдиний“.

Тіловишкільний іспит, яким був переведений показ вправ, випав для гнізд удатно. Щодо справности уступали ці гнізда іншим округам, ще слабо розвиненою приладівкою та особливо браком приписаних руханкових одягів. Колиб ті браки були доповнені, колиб замість джезбенду грала до вправ трубна орхестра, колиб урешті начальник, що проводив вправами, виявив більше енергії і фаховости, то переведене свято можнабулоб зачислити до найкращих.

Публики на святі було багато. Організація свята, що була в руках побр. М. Смуна, добра.

М. Т.

—о—

З наших літнищ.

Дещо з Ворохти.

Ворохта щораз то більше розбудовується. Багацько значить також електричне світло і то за цілу ніч і день, яке вже світиться і на вулицях і у віллях і навіть у багатьох гуцульських хатах. Вулиці й хідники вже мають менше вибоїв і болота. При гостинці Ворохта-Татарів поширюють хідник, поліпшують гостинець і навіть зовсім його перебудовують за окелею від сторони Татарова та випростовують, будуючи нижче в іншому місці. Слід би ще поправити пляжу за Леною і зробити вигіднішу плавальню.

Збірна громада чи ґміна (наше нещастя), як всюди, так і у Ворохті старається бодай всякими написами польонізувати дороги, бо всюди написи лише польські. Ще один спосіб польонізації ввели у Ворохті: розмістили три великі радіові голосники: один біля пошти на розі, другий в уряді ґміни і третій на Т. Ш. Л. та пускають радіові авдиції або кружки, а часом чисту польську пропаганду. Але мало хто слухає, а слухають, як налають кружки з українськими піснями.

Мило вражає, що отворено кілька нових українських крамниць і то приличних. Але це ще за мало, треба би ще кілька.

Українців у Ворохті було цього літа багацько. Більше були заповнені пенсіонати, як звичайні помешкання. (Також багацько українців було в Ямному, Дорі, Камені Довбуша, а також у Космачі і в Косові та в Кутах).

Ріжних імпрез було цього літа у Ворохті не мало. В українськім „Нар. Домі“ (чит. „Просвіти“ у Ворохті) дав два концерти Тисяк, опісля грав там театр Тобілевича, далі дав два концерти Котко, врешті театр Стадника зі Стефою Стадниківною, Стадниковою (двічі виступала також Кривіцька) грав у цій салі щодня повні три тижні і майже завжди саля була повна. Кривіцька дала ще вечір живого слова в салі „Оселі“.

Прикрість зробив голосно собі Тисяк, не дав ще один концерт з Антоновичівною (шведкою) в салі Т. Ш. Л., хоча того дня саля „Нар. Дому“ була вільна. Українці збойкотували концерт, а й так ніхто не пішов. Мав 11.50 зол. доходу, а за салю належалося щось 35 зол. Дурний Тисяк не в тімя битий і заявив в естраді по польськи, що це концерт на дохід ФОН. Представник ФОН мусів покрити недобір, бо не міг оферти не приняти...

Прикро також, що не шанують наших свят. Ось на першу Богородицю мусіли гуцули працювати при будові дороги Ворохта-Татарів.

М. Михонько.

Яке значіння має термін „свято“.

Від поважного духовника, нашого давнього передплатника, дістаємо листа, щоб „Діло“ й інші українські часописи не називали словом „свято“ ріжних ювилейних чи інших сходин і зборів. З свого боку ш. дописувач пропонує, щоб ввести назву напр. „день селянки“, „день соколів“, „10-ліття Лугу“ і т. д. Покликується при цьому на те, що проти зловживання терміну „свято“ виступили й церковні наші владики, зокрема Митрополит.

Не хотячи легковажити того листа до нас, хочемо всетаки звернути увагу, що це річ не така проста. Не гадаємо, щоб це була профанація церковних свят, коли слово „свято“ пристосуємо і до маніфестаційних виступів чи то загально-національного чи навіть вужчого, льокального характеру. Адже буває напр. у поляків „свенто моржа“, „свенто жолнєржа“ й ін., і польське духовенство цим не обурюється, дарма, що воно дуже вразливе на такі речі, а польське громадянство і уряд підтримує костел дуже ревно. Так само в німецькій мові слово „Фаєр“ — „Фаєртаг“ вживається нераз і у звязку з ріжними маніфестаціями. Зокрема слід пригадати, що у нашій мові нема покищо рівнозначника польського слова „урочистосьць“ ані „обхуд“ (можна казати тільки прикметниково „урочистий“, зате слово „обхід“, що його дехто вживає, має значіння буквальне, напр. „обхід господарства сторожем“). По польськи „обходзіць“ — це в нас саме „святкувати“. Думка ввести назву „день“ на деякі маніфестації — в засаді добра, але не завжди той термін відповідний. Напр. не можна назвати „днем“ того свята, що тріває два-три дні, — „день“ може теж тільки торкатися конкретної організації (напр. „день соколів“), але годі казати напр. „день на Підлиссю“.

Тому гадаємо, що треба буде швидше чи пізніше піти слідами сусідів, які розписують просто конкурси на бракуючі слова (в той спосіб повстав „пшебуй“, вся радіева термінологія і т. д), чи старатись самому вводити новий якийсь викутий вислів, — а покищо вживати слово „свято“ без ніякої протирелігійної тенденції.

З нагоди весіль, похоронів, хрестин, забав, товариських сходин і т. п. не забудьте перевести між знайомими збірку на Рідну Школу, бо такі збірки не потребують дозволу адміністраційної влади!

Повстанці наступають на всіх фронтах.

АНДЕ. 6. 9. ПАТ. Наступ повстанців розвивається. Місто Фонтарабія леда хвилина впаде в руки повстанців. Повстанці, упоєні перемогою в Ірун, пруть нестримно вперед.

Головна повстанча кватира в Бурґос повідомляє, що на фронті Ґвадарама положення червоних розпучливе. Летуни національних військ безупинно сіють між ними переполох. З години на годину треба сподіватися, що національні війська здобудуть Ґвадераму; червона міліція вже не дістає помочі з Мадриду.

В Сантандер червоні ще ставлять сильний опір, та вони на це не довго спроможуться. В провінції Пемпелона національні війська знищили більший відділ червоних, який втратив 300 вояків та багато воєнного матеріялу.

З Лісбони повідомляє ПАТ: По триденних завзятих боях національні війська здобули місто Теляверa де ля Рейне, 70 км. від Толедо. Заки червоні втікли з міста, розстріляли приблизно 200 заручників, ограбили всі банки та багато приватних домів й допускалися нечуваних жорстокостей. Національні війська здобули: 12 гармат, багато муніції, два літаки, 20 вантажних авт, панцирний поїзд і велику силу крісів. Червоні втратили, приблизно, 1.500 людей. На вулицях міста, в хвилині, як входили націоналісти, валялися сотки трупів.

МАЙОРКА ВІЛЬНА.

ВАРСЕЛЬОНА, ПАТ. Катальонський премієр проголосив комунікат: Геройські катальонські відділи покинули Майорку. Акція завантаження відділів на кораблі відбулася під доглядом сотника Бейо. Вантаження відбулося без перепон. Страт у людях не було.

З організаційного руху.

НАРАДА УНДО В ТЮТКОВИЧАХ НА РІВЕНЩИНІ.

Дня 16. VIII. в с. Тютковичах біля Рівного відбулася під головуванням Нестора Кузьминця нарада Повіт. Народнього Комітету, на якій реферував голова цього Комітету В. Ярмолюк про міжнароднє положення й серед українців, зокрема як у Польщі, так і за кордоном та про організаційні справи УНДО.

Між іншими забирав голос д-р Р. Могильницький, закликаючи громадян до організованости, бо лише таким шляхом українське громадянство зможе зберегти свої законні права і боротися проти зазіхань. По дискусії ухвалили повести рішучу боротьбу з комуністами, поширювати національну свідомість і приєднувати нових членів УНДО.

Еміґраційні справи.

КАНАДІЙСЬКІ ПЕРМІТИ.

Близькі й далекі свояки та споріднені, а також наречені дістають з Канади перміти, себто дозволи на право вїзду. В деяких пермітах канадійська влада визначує показову суму, яку еміґрант має привезти до Канади. Без визначеної показової суми не можна дістати канадійської візи. З огляду на девізові обмеження Девізова Комісія устійнила, що власники пермітів, де показова сума сягає до 200 долярів, можуть вивезти гроші без окремого дозволу, користаючи з управнень Еміґрац. Синдикату. Коли показова сума більша як 200 долярів, тоді еміґрант мусить звернутися через девізовий банк до Девізової Комісії з внесенням дозволити йому на вивезення суми більшої як 200 долярів, долучити одночасно перміт.

Міністерство Суспільної Опіки зарядило від себе переходово, щоб дозволи на еміґраційні пашпорти видавати лише тим еміґрантам, що можуть предложити показову суму у висоті 1.000 долярів. Справ про більшу показову суму еміґраційні органи розглядати не будуть. Розпорядження це торкається не лиш осіб, що дістануть перміти, але й тих, що вже перміти мають.

Еміґраційний Синдикат звертає увагу, щоби всі еміґранти полагоджували свої справи вивозу грошей заздалегідь по змові за посередництвом Синдикату, який має відповідні інструкції і все полагоджує безплатно.

ПОДОРОЖІННЯ АРҐЕНТИНСЬКОЇ ВІЗИ.

Арґентинський консулят у Варшаві дістав зарядження від своєї центральної влади, щоб від еміґрантів та інших осіб, управнених до візи й обовязаних предкладати при візі чек на 30 пезів золотих, домагатися чеку, виставленого на суму 262.30 зол. До цієї пори 30 золотих пезів обчисляли по офіційному курсі пезо паперового, а золотий пезо в золоті. Отже різниця між давнім і теперішнім мобчисленням є 150 зол.

ЕМІҐРАЦІЙНИЙ РУХ В ПОЛЬЩІ.

На основі статистичних матеріялів, опрацьованих міністерством суспільної опіки, за перший піврік ц. р. виеміґрувало з Польщі 35.124 осіб. До країн континентальних виеміґрувало 22.834, до країн заморських 12.290. Еміґрація з Польщі до континентальних країв зросла в причини збільшення сезонової еміґрації до Лотвії та до Франції. Зате заморська еміґрація зменшилася.

НОВИНКИ.

— **Вписи у Вищому Музичному Інституті ім. М. Лисенка у Львові на Личакові, вул. Крупярська 15.** (домівка Рідної Школи) відбуваються щодня від год. 16—18. Кляса фортепіяну, скрипки, ритмічного курсу методою Ж. Далькрозе'а.

— **Василь Ґресяк** веде далі свою кравецьку робітню при вул. Сикстуській ч. 23, у подвірю, III. сходи, I. поверх. 2618 3-20

— **Українські школярі** пишуть тільки українськими ручками марки „Т-У-Р" — виробляє інж. І. Кинасевич, Львів, Личаківська 98. 2488 14-15

— **Книжки і шкільне приладдя** найкорисніше купити або виміняти в **Українській Книгарні й Антикварні при вул. Рутовського 22.** (Народній Дім). При книгарні **випозичальня книжок** постійно доповнювана літературними новинами. Шкільна лектура завсіди добре засоблена в книгозбірні. 2626 3—3

— **Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧНІ** Стефанії Гаврисевич під проводом Д-ра Е. Дурделла та інж. хемії, Львів, Коперника 42А, тел. 272-18. Додаткові вписи. Проспекти безплатно. Додаткові Курси лічничого масажу тіла і руханки. 2639 3—5

— **Маґазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 46-100

— **Книжки,** які бажали би Ви прочитати, можете позичати на догідних умовах у випозичальні книжок „ІЗМАРАГД" при вул. Косцюшка ч. 5, яка має книжки українські, польські, німецькі, російські, французькі та англійські. Всі шкільні лектури завсіди на складі. Випозичальня відкрита щодня, крім неділі, від год. 9-ої рано до 7-ої вечором. 2577 6—10

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського,** Львів, пл. Капітульна 3. I., тел. 54-46. **Найпевніша льоката гроша.**

— **Українські політики.** Під цим наголовком зачнемо в найближчих днях містити у фейлетонах „Діла" сильвети наших давніх послів і політичних діячів — пера президента **д-ра Костя Левицького.** Думаємо, що наші читачі прочитають з цікавістю і з користю для себе найновішу працю сеніора українських політичних діячів, що й на старости літ не кидає праці пера і своїм знанням та великим життєвим досвідом ділиться з усім громадянством.

— **Виступ Українського Хору.** Український Національний Хор під проводом Дмитра Котка, закінчивши своє турне по Галичині, виступить з одним тільки концертом у Львові, в суботу, 12-го вересня ц. р. в салі Театру „Ріжнородностей". В репертуарі Хору багато нових пісень наших чолових композиторів. По виступі у Львові, Хор виїжджає на захід. Білети на цей концерт уже продає „Народня Торговля" (Ринок 36).

— **Противенерична порадня** городського старости у Львові відкрита після вакацій при вул. Яховича 3, партер. Вона стоїть у завідуванні міністерства суспільної опіки та приймає на безплатне лікування венерично хворих: мужчин у вівтірки і четверги, год. 20—21, жінок у понеділки і суботи, в год. 18.30 до 19.30.

— **Новий румунський консуль у Львові.** Президент РП. згодився на іменування Емануїла Попеску румунським консулем для воєвідств львівського, тернопільського, станиславівського, волинського, поліського й білостоцького з осідком у Львові.

— **Обсерваторія на Чорногорі.** Минулої суботи відбулося посвячення астрономічної обсерваторії ім. марш. Пілсудського на чорногорському верху Піп Івані при участи представників влади і гостей зі Львова, Станиславова і Варшави. Обсерваторія буде готова щойно на другий рік.

— **Гімназія в Надвірній.** З початком шкільного року відкрито в Надвірній коедукаційну гімназію з характером фахової школи, в якій будуть вчити торговельних наук. До першої кляси вписалося 80 учнів.

— **Пошести ширяться дальше.** За звідомленням воєвідських урядів здоровля пошесні недуги в краю ширяться щораз більше. В останньому тижні зголошено 514 випадків черевного тифу, 14 Гайне Медіне, 266 дифтериту і 371 туберкульози.

— **Язва гусільниць на Лемківщині.** В повітах горлицькім і ясельськім шириться язва гусільниць, що винищила досі 15 проц. землеплодів. Санітарна влада в Яслі і Горлицях уживає відповідних засобів, щоби знищити лихо.

— **Арештування за Маківку.** В Стрийщині йдуть арештування за здогадну участь у кривавих подіях на Маківці.

— **Арештування комуністів.** В Дрогобичі арештували Ізака Фукса, Ізака Люстмана й Арона Рубінфельда під закидом комуністичної діяльности.

— **Арештування на Волині.** Як повідомляє „І. К. Ц.", на терені костопільського повіту, арештовано 50 осіб під закидом приналежности до УОН. Їм приписують цілу низку підпалів. В містечку Деражнім згоріло від підпалу 12 домів. У селі Салках пов. Костопіль згоріла жидівська крамниця, після чого вогонь перекинувся на сусідні будинки, такщо згоріла більша половина села. В інших селах погоріли теж жидівські крамниці. До Костополя приїхав з Рівного слідчий суддя для політичних справ з прокуратором, які кермують дальшим слідством.

— **Велика пожежа тартаку.** В Бучалех біля Комарна згорів паровий тартак ґр. Лянцкоронських із Хлопів. Крім того згоріла паркетарня і сушарня. Загальну шкоду обчисляють на 150 тисяч зол. Тартак був обезпечений на 130 тисяч зол. Причина пожежі покищо невідома.

— **Підпалили стирти, щоби взяти асекураційне відшкодування.** У звязку з пожежею стирт збіжа на фільварку Слобода біля Денисова пов. Тернопіль ствeрджено, що доконано тут підпалу, щоб одержати асекураційне відшкодування. Наслідком того арештовано посесора фільварку Ізака Чачкеса і двох його свояків Талера та Боруха. Дальше слідство ведеться. Пригадуються часи з 1930-го року.

— **Пімстилася за зведення.** В окружному суді у Львові відбулася розправа, що була відгомоном любовної драми, яка сталася перед кількома місяцями. До мешкання інж. Кав. Домбровського при вул. Новий Світ прийшла його наречена Стефанія Мурська і стрілила до нього двічи з револьверу, ранячи його легко. Причиною було те, що Домбровський не хотів з нею женитися і дав їй тільки гроші на виконання секретної операції. Мурську засуджено на рік арешту з припиненням кари на 4 роки.

— **Сумний кінець жарту.** Власник ресторану „Корсо" при вул. Л. Сапіги у Львові, Евген Бажанський, вертаючи в ночі в товаристві двох осіб додому, почав на вул. Рутовського для жарту втікати. За ним побігла одна жінка з товариства і почала теж для жарту кричати: лови! лови! На площі Трибунальській заступило Бажанському дорогу кількох студентів політехніки і один із них Едмунд Вирва, думаючи, що втікає злодій, вдарив його кілька разів палицею по голові. Незабаром справа вияснилася і раненого відвели на ратункову стацію.

Шварцбарта розстріляли?

Еспанські націоналісти розстріляли вбивника отамана Петлюри.

ПАРИЖ, 7. 9. У французьких комуністичних колах розійшлася поголоска, що між 20 французькими добровольцями, яких зловили еспанські націоналісти в бою під Іруном, був теж комуніст Шварцбарт, убивник головного отамана Петлюри. Повстанці розстріляли всіх добровольців, між ними і Шварцбарта.

Ця вістка не має покищо потвердження.

— **Львівська хроніка.** Поліція закрила й опечатала нічну каварню „Карльтон" при вул. Лукасінського й арештувала її власників, Бернарда Штарка та Анну Васерманову під закидом, що управляли розпутсу. — Арештовано техніка Микиту Нестора, що в ночі образив на вулиці військову стежу. — На вул. Старозаконній знайшли тіло 30-літньої жінки, що отроїлася. — При вул. Сліпій (бувша вул. Торосевича) знайшли трупа відомого злодія Мих. Савули, що згинув від кулі при злодійських порахунках.

— **Краєва хроніка.** В Тисьмениці зловили міжнародного злодія Макса Дучая, видаленого з Німеччини. Він украв у Товмачі ровер і приїхав ним до Тисьмениці, де його арештовано. — В Передівані пов. Городенка 55-літній каміняр Гнат Чорнописький впав із скелі в пропасть і згинув на місці. — В Бориславі робітник Мих. Яворський пробив на смерть ножем робітника Адама Міліка, посперечавшись з ним на забаві. — На залізничій стації в Городенці відобрав собі життя Болеслав Левицький, учень шлюсарсько-механічної школи в Тернополя. — В Давидові пов. Львів грім убив 4-літнього хлопця, що пас у полі дві корови. — В Бориславі згорів нафтовий закіп у копальні Томюсин на шкоду кільканацять тисяч зол. — На подвірі Яцка Семчука в Герасимові пов. Городенка приніс пес тіло малої дитини з відгризеною головою. Доходження ствердили, що якась Марія Чоловська закопала свою дитину в полі. — В Бориславі бандит Ілько Юзьвяк убив на вулиці ножем Ольгу Савчин і поранив її чоловіка, що хотів її рятувати.

— **Трагедія вихреста.** На дорозі з Ясла до Жовкова знайшли тіло Станислава Навроцького, родом жида, що вихрестився недавно з любови до селянської дівчини. Коли дівчина заявила, що не хоче бути жінкою жида, вихрест (передтим Адольф Ґеміндер) відобрав собі життя.

— **Епільоґ ярославського судового скандалу.** В апеляційному суді у Львові запав присуд у процесі б. начальника городського суду в Ярославі, Едмунда Ґаліка та секретаря цього суду Зелінського, засуджених за спроневірення депозитових грошей. Апеляційний трибунал затвердив присуд перемиського суду, що засудив Ґаліка на півтора року вязниці з припиненням виконання кари, а Зелінського на 5 літ безоглядної вязниці.

— **Криваві роковини.** У Варшаві, Лодзі і Радомю відбулися минулої неділі поважні соціялістичні манїфестації для вшанування 30-літніх роковин кривавої середи, якою в 1906 р. ППС розпочала чинну боротьбу з царатом. В маніфестації у Варшаві взяло участь понад 30.000 людей. В кількох місцях прийшло до сутичок між ендеками і пепесівцями. 11 осіб ранених. Ендеки, яким підчас цих сутичок дещо перепалося, повибивали шиби в жидівських склепах (в цьому в шістьох книгарнях). Поліція арештувала 14 осіб. В Лодзі манїфестували пепесівці разом з бундівцями. Підчас сутички з ендеками впали револьверові стріли. 1 особа вбита, 2 ранені. До сутичок пепесівців з ендеками прийшло теж з цього самого приводу в Радомі. 14 осіб є ранених.

— **Строга зима недалека.** Під Ленінградом появилися медведі, що нападають на людські оселі. Подібні напади стверджено теж у кількох місцевостях совітської Карелії. Показалися й череди вовків. Поява медведів і вовків у цих сторонах віщує близьку строгу зиму.

— **Лет пані Меркгем** понад Атлянтійський океан удався остільки, що вона осіла на канадійському півострові Новій Шотляндії. Вона повідомила про це телефонічно відділ аероклюбу в Кап Бретоні, жалуючи, що не могла долетіти до Ню Йорку. Її літак розбився, а вона легко потовклася. „Погода була погана, каже відважна жінка, і з причини мряки я мусіла летіти навмання, орієнтуючись тільки при помочі бусолі. Бензина кінчилася й я хотіла спуститися в Гарбур Грейс, але перешкодила мені мряка. Отже летіла дальше, а коли осідала біля Кап Бретон, не мала вже зовсім палива".

— **Летить ще одна жінка.** Шведська летунка, баронова ван Бліксембурґ-Фінске ладиться до трансатлянтійського лету. Вона хоче в супроводі досвідченого летуна Кнута Берквала відлетіти в найближчих днях з Ню Йорку, щоб осісти аж у Стокгольмі.

— **Заняття дитини коморником.** Службовець варшавського трамваю, Болеслав Якубовський зажадав від родичів своєї покійної жінки, щоби звернули йому 2-літню донечку. Однак вони, селяни у блонському повіті, не хотять про це й думати. Тепер адв. Малевський, правний заступник Якубовського, звернувся до варшавського окружного суду з внеском на переведення екзекуції при помочі коморника. Він має відобрати від родичів жінки дитину і звернути батькові.

— **Нема ще одного бальону.** Минулої суботи наспіла до Варшави вістка про долю другого бальону, що брав участь у змаганнях за чашу Ґордон-Бенета. Є це бальон „Польонія II", що осів у лісі на березі Ельомського озера в ленінградській окрузі, у віддалі 1400 км. від Варшави, отже недалеко від місця, де осіла „Варшава" (1450 км.). Нема ще ніякої вістки про третій польський бальон „ЛОПП".

— **Ріжні вістки.** В Бевелі розпочався міжнародній конґрес істориків мистецтва. — У Відні відкрито австрійський конґрес рентґенольоґів. — В Ганновері стратили 28-літнього Ведля і 21-літнього Ґлекнера, що вбили одного власника таксівки, щоб загарбати його самохід і гроші. — В Лянґадакія в Македонії вмерло троє дітей, які покусав скажений пес. — Підчас самоходових переговів біля Бельфасту один віз впав на публику, наслідком чого 6 осіб згинуло а 25 є ранених.

— **Незвичайну операцію серця** перевів мадярський хірург проф. Шмідт у Дебрецині. Його пацієнтка пережила самоходову катастрофу, при чому в її серце вбилася голка, що була у блюзці. Нещасна терпіла великі болі, але не хотіла піддатись операції, побоюючись смерти. Врешті виступили небезпечні комплікації, що погрожували смертю. Пацієнтка згодилась на операцію і проф. Шмідт добув їй щасливо із серця голку.

— **Престіл Юпітера.** Грецький уряд рішив прикрасити гору Олімп велитенською різьбою, що представляє голову Юпітера. Вершок гори, високої на 2.917 метрів, дістав назву „престіл Юпітера".

З театру.

Великий Театр: „Усі права застережені", комедія на 3 дії Дейвіса.

Талановитий літературний критик має жінку. Вона — виняткова освічена і дуже жіноча. Це ідеальне подружжя. Але критик з душею поета думає більше про свої книжки, ніж про домашній буджет, і коли він виїжджає на кілька місяців з хати, щоб працювати спокійно у затишку, жінка не має засобів до життя і не може покрити великих довгів, залишених чоловіком. Тоді вона пише нишком легку повість, змальовуючи переживання сміливої, незалежної жінки, що пропаґує дуалізм — духової вірности і фізичної невірности. Книжка виходить з пікантним заголовком під чоловічим псевдонімом і має величезний успіх. Ніхто не підозріває, хто такий автор. Коли чоловік авторки вертається до хати і висловлює свою щиру думку перед своїм приятелем-видавцем про прикмети згаданої книжки, жінка дозволяє видавцеві відкрити перед чоловіком її псевдонім. Найбільше ліберальний та вирозумілий чоловік перемінюється у жертву страшних заздрощів. Ідеальне кубелечко гуде від сварки та шумить від книжок, що заступають — кулі. Як скінчиться цей бій між чоловіком і жінкою — ось тема двох дальших дій, після першої, що вводить глядача відразу у чудовий настрій.

Песа — інтеліґентна, дуже добре складена, з першорядними сценами для тих, що хотять не тільки бавитись, але і дещо передумати. У головній ролі варшавський артист Машинський, що творить чудовий тип. Для самої його гри варт посвятити цілий вечір. Його партнерка — Маланович, добра, рутинована артистка, не дістала тут своєї ролі, проте грала дуже добре. Інші артисти не гірші.

М. Р.

ФРАНЦУСЬКІ КОМУНІСТИ ГРОЗЯТЬ.

ПАРИЖ, 7. 9. ПАТ. Французький уряд присвятив останнє засідання еспанській справі. Наради над цією справою тривали дві години. Уряд рішив придержуватись постанов дипломатичної акції з 8. серпня. Засідання мусіли перервати, бо в тім часі премієр Блюм **мусів приняти делеґацію робітників металюрґічного промислу під проводом комуністичного посла Коста і ген. секретаря проф. союзу металюрґічних робітників Гімб. Делеґація домагалася знесення заборони вивозу зброї до Еспанії, погрожуючи страйком усіх фабрик зброї, муніції і воєнного приладдя.** Премієр Блюм відмовив рішуче жаданням делеґації. Інтервенція делеґації союзу, опанованого комуністами, викликала в Парижі незвичайно погане враження. Проти комуністів виступали теж французькі соціялісти, які заповіли, що підпруть уряд Блюма у його змаганнях. Рішення Блюма одобрила ціла рада міністрів. У людовім фронті зачинаються чимраз гостріші непорозуміння.

—o—

БАСКІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛІСТ ВІДМОВИВСЯ ВІД СПІВПРАЦІ З КОМУНІСТАМИ.

ПАРИЖ, 7. 9. ПАТ. З Мадриду повідомляють, що представник баскійських націоналістів Мире відмовився приняти теку міністра прилюдних робіт. Свою відмову пояснив тим, що новий уряд має крайний революційний напрямок.

Покищо аґенди цього міністерства веде комуніст Люї Уріде, міністер хліборобства.

—o—

РУЧАТЬ ЗА БЕЗПЕКУ.

ПАРИЖ, 7. 9. Новий еспанський міністер загран. справ Альварез дель Вайо приняв у себе декана дипл. корпусу в Мадриді, амбасадора Чіле, Марґаду і заявив йому в імені мадридського уряду, що новий уряд ручить за повну безпеку. Рівночасно просив декана подати цю заяву до відома інших дипльоматів.

ПОРТУҐАЛІЯ ПРИСТУПАЄ ДО ДОГОВОРУ ПРО НЕВТРАЛЬНІСТЬ.

ЛІСБОНА. ПАТ. Проголосили тут відповідь портуґальського уряду на пропозицію Франції та Англії в справі висилки делеґата до комітету контролі над пристосуванням умови про неінтервенцію в Еспанії. Портуґалія згоджується на це під умовиною, що респектуватимуть її застереження в ноті з 21. серпня. Портуґалія домагається: 1) обмеження компетенції комітету згідно з застереженнями й умовинами поодиноких урядів, 2) надання комітетові відповідних засобів, щоб він міг виконувати свою працю, 3) уділення запоруки безсторонности комітету.

—o—

ШКЛЯНИЙ ДІМ НА ВИСТАВІ В НЮ ЙОРКУ.

НЮ ЙОРК. (Вл. кор.). Управа міста Ню Йорку приготовляється до участи у всесвітній виставі в Ню Йорку в 1939 р. Плянують збудувати двоповерховий дім із шкла, і в ньому примістити деякі міські бюра так, щоб публика могла бачити, як іде урядування у великому місті. Дім буде збудований в такий спосіб, щоб після вистави міг залишитися для практичних цілей. Кошти будови будуть 2 мил. долярів.

—o—

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Американський амбасадор у Москві Буллит просить, щоби перенесли його з Москви до Парижа, бо зразився зовсім до совітського уряду. Годиться при тім відмітити, що він перше був одним з прихильників порозуміння зі Совітами і його теж заслугою було те, що Злучені Держави признали совітський уряд.

В *Палестині* дальше тревають арабські заворушення. Англійці стягають військо. Загальне число війська обчисляють на 17.000 жовнірів.

Льойд Джордж був на авдієнції у канцлера Гітлера в Бертесґаден і відбув довшу розмову в присутности льондонського амбасадора Ріббентропа. Німецька преса привязує до цієї розмови велику вагу.

Спорт.

ЗМАГАННЯ НАЙКРАЩИХ.

Цьогорічні краєві легкоатлетичні змагання оправдали покладані на них надії. Завдяки численній участи дам сцевих змагунок і змагунів та розмірно добрим осягам стали вони чи не найкращими з дотеперішніх змагань. Заважта й довший час нерішена боротьба за дружинове першенство між трьома товариствами: Черником, Плаєм-Стрий та УССК-ом була тим головним мотивом змагань, що підбехтував поодиноких змагунів до великих зусиль. У першу чергу слід згадати тут Гаврилюка з Черника, що може похвалитися не тільки українським рекордом на 800 м., але й сенсаційною, до того вповні заслуженою перемогою над непереможеним від кількох літ Варцабою на 1500 м. Другий такий змагун, що здобув собі загальне признання, це Кочій з Довбуша (Коломия). У скоці вгору вислідом 1.69 поставив новий український рекорд, лишаючи за собою всіх львівських змагунів. Зпоміж жінок на перше місце вибилась відома Орися Кобзарівна, що добула 6 перших місць. Гідною її конкуренткою показалася Гукевич з Сокола (Косів), що займала все другі місця і щойно у скоці вдовжінь з місця зуміла випередити Кобзарівну на один центиметер. Але на це треба було аж рекордового осягу 2,21 м. Всі ці змагунки та змагуни дістали за свої осяги памяткові жетони. Інші переможці діставали почесні грамоти У. С. С.

Технічні висліди змагань предотавляються ось-так:

Мужчини:

100 м. 1) Штипла (Плай Стрий) 11,7. 2) Рак (Черник) 12,0. 3) Банах (УССК) 12,2.

200 м. 1) Штипла 24,2. 2) Банах 25,0. 3) Никорак (Довбуш Коломия) 26,3.

400 м. 1) Рак 56,7. 2) Гаврилюк 58,0. 3) Крупка 59,1 — всі з Черника.

800 м. 1) Гаврилюк (Черник) **2:07,5** укр. рекорд. 2) Свачак (Плай Стрий) 2:16. 3) Залізняк (УССК).

1500 м. 1) Гаврилюк 4:23,2. 2) Варцаба (УССК) 4:36,3. 3) Залізняк.

5.000 м. 1) Варцаба 17:10,2. 2) Свачак 18:25,9. 3) Матвійчук (УССК).

10.000 м. 1) Свачак 37:46,8. 2) Матвійчук 37:50. 3) Стефанчин (Сокіл Колом.).

4 × 100 м. 1) Черник 49,0. 2) Плай Стрий 49,2. 3) Довбуш Коломия.

4 × 400 м. 1) Черник **3:44,1** укр. рекорд. 2) УССК. 3:49. 3) Плай Львів.

Скок вгору. 1) Кочій (Довбуш Колом.) **1,69** укр. рекорд. 2) Бойцун (Плай Львів) 1,64. 3) Рак (Черник) 1,64.

Скок вдовжінь. 1) Рак 6,19. 2) Куровицький (Плай Стрий) 5,96. 3) Шерстило (КЛК) 5,88.

Трискок. 1) Крупка (Черник) 12,11. 2) Шерстило 12,02. 3) Кочій (Довбуш) 11,81.

Скок з жердкою. 1) Заловний (Довбуш) 3,00 м. 2) Щербицький (УССК) 2,90 м. 3) Беркещук (Сокіл Колом.).

Диск. 1) Снятинський (Плай Стрий) 35,90 м. 2) Гнатейко (КЛК) 34,98 м. 3) Круль (КЛК) 33,22.

Куля. 1) Снятинський 11,89 м. 2) Круль 11,70 м. 3) Куровицький (Плай Стрий) 10,98.

Ратище. 1) Березовський (УССК) **47,54.** 2) Щербицький (УССК) 44,72. 3) Сорока (Довбуш Колом.) 44,34.

Жінки:

60 м. 1) Кобзар (Плай Львів) 8,8. 2) Гукевич (Сокіл Косів) 9,2. 3) Якубів 9,8.

100 м. 1) Кобзар 14,3. 2) Гукевич 14,8. 3) Якубів 14,8.

200 м. 1) Кобзар 29,8. 2) Якубів 30,8. 3) Хомяк (Плай Львів) 31,3.

800 м. 1) Хомяк 2:56,4. 2) Якубів 2:57. 3) Тарнавецька (Сокіл Кол.) 3:04,6.

4 × 100 м. 1) Плай **61,9** укр. рекорд. 2) УССК 63,3. 3) Сокіл Кол. 66,1.

4 × 200 м. 1) Плай 2:12,8. 2) УССК 2:17. 3) Сокіл Кол. 2:22.

Скок вгору. 1) Кобзар 1,25. 2) і 3. Гукевич (Сокіл Косів) і Запутович (Довбуш Кол.) по 1,20,5.

Скок вдовжінь. 1) Кобзар 4,43,5. 2) Гукевич 4,13. 3) Оверівська (Сокіл Кол.) 4,01.

Скок вдовжінь з місця. 1) Гукевич (Сокіл Косів) **2,21** укр. рекорд. 2) Кобзар 2,20. 3) Сорока (УССК) 2,02.

Диск. 1) Ніжанковська (КЛК) 21,73. 2) Левицька (Сокіл Колом.) 24,67. 3) Тарнавецька (С. Кол.) 24,22.

Куля. 1) Ніжанковська (КЛК) 8,70. 2) Левицька (С. Кол.) 8,63. 3) Кобзар 8,55.

Ратище. 1) Ніжанковська 21,28. 2) Тарнавецька (С. Кол.) 21,19. 3) Кобзар.

В дружиновому точкуванні мужчин переміг УСК ім. сотн. **Ф. Черника** (Львів) 33 точки. 2) Плай Стрий 26 т. 3) УССК Львів 24 т. 4) Довбуш Коломия 11 точ. 5) КЛК 4 т. 6) Плай Львів 4 т. 7) Сокіл Коломия 2 т. Жінки: 1) Плай Львів 36 т. 2) УССК Львів 15 т. 3) Сокіл Коломия 13 т. 4) Сокіл Косів 10,5 т. 5) КЛК 9 т. 6) Довбуш Коломия 1,5 т.

В часі змагань відсвяткували змагуни 10 літ стартування Гнатейка (КЛК) у краєвих легкоатлетичних змаганнях. В неділю вечором при спільній вечері роздано двом переможним товариствам, Черникові і Плаєві зі Львова, їх мандрівні нагороди, добуті вже вдруге, а змагунам жетони й почесні грамоти.

КРАЄВИЙ БІГ НАКОЛЕСНИКІВ ЗА ЧАШУ І. ТИКТОРА

На трасі Станиславів-Богородчани-Надвірна, Коломия-Отинія-Тисьмениця-Станиславів відбувся в неділю 6. ц. м. наколесний біг за чашу Івана Тиктора. Довжина траси була 174 км. Ділилася вона на два етапи з одногодинним відпочинком у Коломиї.

До бігу стануло всього 6-ох змагунів, трьох із УРСК-у (Львів), Мельник зі Стрия, Підлуський зі Сокола (Богородчани) та Зубаль з УСК-у (Станиславів).

До Коломиї приїхали змагуни в такім порядку: 1) Бабій (УРСК) 3 год. 20 хв., 2) Бусик (УРСК) 3 год. 22 хв. 12 сек. 3) Шевчук (УРСК) 3 год. 22 хв. 12.2 сек. 4) Мельник, 5) Зубаль. Підлуський з Богородчан відступив.

На мету перший приходить **Бабій УРСК Львів** у часі 6 год. 11 хв. Він добув теж мандрівну нагороду на цей рік. 2) Бусик 6 год. 15 хв. 46 сек. 3) Шевчук, 4) Мельник. Чашу вручив переможцеві д-р Мирон Коновалець.

ПОГОНЬ ЛЇГОВА — УКРАЇНА 4:0 (1:0).

Вільну від мистецьких розгривок неділю використала Україна на товариські змагання з лїговою Погонею і... мабуть ліпше була би зробила, якби була не виставляла костей своїх грачів на небезпеки перед дальшими мистецтвами. Погонь має свій стиль гри на своїм грищі. Переконалися про це вже нераз замісцеві лїгові дружини, які відїздили зі Львова з програною, хоч часто грали вони краще від господарів. Україна переконалася на власній шкірі, що грати з Погонею на її грищі — нелегка річ. Погонь грає гостро, так гостро, що людї тяжко відріжнити гостру гру від брутальної.

Україна грала з тремою, мягко та намагалася показати елегантну гру. Очевидно, що такою грою ворітних успіхів з Погонею не можна здобути. Ми думаємо, що якби напад України грав був пробоєво й гостро без зайвих гіперкомбінацій, то мабуть міг би був почванитись ворітним успіхом. Погонь була все таки ліпша і виграла заслужено, але рішуче за високо.

Перша частина гри була назагал рівнорядна. Напад України підходить кілька разів під ворота Погоні, але знаменита оборона не допускає напасників України до стрілу. Те саме діється і під воротами України, де Воробець та Олїйник якслїд виконують свої завдання. Гуцул не мав довший час небезпечного стрілу. Перші ворота до України, хоч гарні, такі невдійні, що не знати кому приписати заслугу, кому вину, бо мабуть і напасників Погоні не сподівався, що з його доволі далекої цієї три впадуть ворота.

В другій половині Погонь має вже більше з гри, але вона її перевага не дуже замітна. Воротар Погоні виловлює кілька небезпечних стрілів, але ворїт України не може добути. Судя багато дечого не добачує, діє більше не хоче бачити... (?) Погонь і „вякінчує“ деяких змагунів України. І так спершу виносить з грища Краєвського, згодом Мікляша а при кінці дістається ще й Сиротюкові. Погонь добуває ще троє воріт, одні при допомозі Гуцула. В Україні добре грала оборона, поміч робила, що могла, але грала за багато дефензивно. Сиротюк „зяткав“ Нехцьола так докладно, що він на грищі майже не істнував. У нападі краща була права сторона. Скоцень II. грав у пятці напасників найслабше, хвилинами мали ми враження, що цей молодий змагун занедужав на поширену між копунами недугу зарозумілости, а може тільки... боявся противника.

При кінці слід кинути ще кілька слів під адресою глядачів. Дружина мусить уміти не тільки вигравати, але й програвати і тому не вільно накликувати своєї дружини, щоб вона вийшла з грища, хочби їй не знати яка кривда ділась.

Суддював слабо і сторонничо п. Равх. Глядачів приблизно 2.000.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Зоря — Гасмонея III. 3:1 (2:0).

Перемогла легко Зоря, хоча мала Б-клясового противника. Ворота для Зорі стрілили Міклош Ів., Микитин і Крушельницький.

ЛЬВІВ. Степ — Світезь (юнїори) 5:2 (2:1).

Заслужена перемога української дружини. Ворота добули Ощудляк 2, Панчишин, Горбаль і самовбивчі. Судя п. Набелец.

ЛЬВІВ. Луг — Гвязда-Шторн 2:1 (1:0).

Ворота для Лугу добув Жовнїр і самовбивчі. Судя п. Медицький.

ЛЬВІВ. Леополіс — Луг II. 5:0 (2:0).

ДРОГОБИЧ. Бетар — Ватра 4:3 (3:0).

В першій половині перевага Бетару. В другій до голосу доходить Ватра, яка стріляє 3 ворїт В останній хвилині гри Бетар добуває рішальні ворота. Ворота для Ватри добув Люнда 2 і Голодрубич.

ПЕРЕМИШЛЬ. Сян — Польна 2:1 (1:1).

Мало що не сензація! Польна — Ц-клясовий противник Сяну (тепер увійшов до Б-кляси), він рівнорядну гру. Про перемогу Сяну рішили самовбивчі ворота. Суддя п. Райд.

МІЖДЕРЖАВНІ ЗМАГАННЯ ПОЛЬЩІ.

БІЛГОРОД. Югославія — Польща 9:3 (5:0).

Компромітуюча програна першої репрезентації Польщі, яка на Олімпіяді сягала по третє місце. В Польщі слабо грала ціла дружина. В найближчу неділю грає Польща у Варшаві з Німеччиною.

Польща — Латвія 3:3 (2:0).

І другі міждержавні змагання не добули Польщі лаврів, бо польська дружина осягнула нерішений вислїд зі слабою Латвією.

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чорні — Р. К. С. 4:1 (1:0).
ЛЬВІВ. Лехія — II. Сокіл 3:1 (0:1).
ЛЬВІВ. Ресовія — Погонь І Б 5:1 (1:0).
ЯРОСЛАВ. Огніско — Чувай 3:0 (1:0).
САМБІР. Корона — Гасмонея 2:0.

В табелі ведуть Чорні (4 гри, 8 п.), 2) Огніско (4, 6). 3) Україна (3, 5). 4) Ресовія (4, 5). 5) Лехія (3, 4). 6) Корона (4,4). 7) II Сокіл (3, 2), 8) Чувай (3, 2). 9) Гасмонея (2, 0). 10) Погонь І Б (3, 0). 11) РКС (3, 0), 12) Польонія (0, 0).

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

(Телефонограма від власного кореспондента з Праги).

ВІДЕНЬ. Спарта (Прага) — Австрія (Відень) 0:0.

У приявності 40 тисяч видців Спарта зремісувала з міцною дружиною Австрії, яка грала дуже гостро і не завжди фер. Відплатні змагання відбудуться у Празі в неділю 13. вересня ц. р. Спарта у себе дома майже певно переможе і здобуде чашу середущої Европи, яку здобула була вперше у 1927-ім році і вдруге в 1935 році.

ЗМАГАННЯ ЧЕСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

(Телефонограма від власного кореспондента).

БРНО. Жіденіце — С. К. Русь 4:2
ПРАГА. Славія — С. К. Пільзно 2:0.
ПІЛЬЗНО. Вікторія Пільзно — Мор. Славія 1:2.
ПРОСТЕЙОВ. С. К. Простейов Вікторія Жіжков 0:4
НАХОД. С. К. Наход — С. К. Братислава 1:1.

С. К. Русь має в перших своїх лігових змаганнях за противників найсильніші чеські лігові дружини. Тому її поразка і ще до того на грищі сильного противника не представляє для С. К. Руси надто великого нещастя. С. К. Русь має перед собою ще багато змагань з дружинами слабшими від неї, або рівнорядними так, що при добрій грі, якою С. К. Русь може завжди похвалитися, не буде трудно нашим закарпатцям вибитися на одно з середніх місць у табелі.

Після цих змагань стан табелі такий:

1. Жіденіце	3	3	0	0	6	7:2
2. Спарта	2	2	0	0	4	[illegible]:1
3. Наход	3	1	2	0	4	[illegible]
4. Славія	3	2	0	1	4	7:5
5. Вікторія Жіжков	3	1	1	1	3	2:5
6. Братислава	3	1	1	1	3	4:4
7. Кладно	2	1	0	1	2	6:3
8. С. К. Пільзно	3	1	0	2	2	1:4
9. Простейов	3	1	0	2	2	3:10
10. Мор. Славія	3	1	0	2	2	3:6
11. Вікторія Пільзно	3	0	2	1	1	2:4
12. С. К. Русь	3	0	1	2	1	4:12

ДОВБУШ У ДИВІЗІЇ Ц.

Черніська мистецька дружина Довбуш після перемог над своїми противниками приділена остаточно до Дивізії Ц., яка складається з 8 дружин (Довбуш і Маккабі-Чернівці, Читатя Сучевей-Сучава, Гатманул Лука Арборе-Радівці, Вікторія-Яси й ін.). Отже в цьому сезоні Довбуш стоїть перед новими завданнями, тому його вдїл закликає українське громадянство Буковини допомогти дружині як морально, так і матеріяльно, бо на гру Довбуша дивиться тепер ціла Румунія.

———o———

Дописи.

ЯМНЕ НАД ПРУТОМ.

По сезоні. Ямне не може нарікати цього року на літників. Мало їх досить і в усіх пансіонатах і в гуцульських хатах у найдальших закутках. Переважно були це літники українці. Головно Львів заповнює Ямне. Товариське життя концентрувалося головно у „Веселці“, яку веде зразково проф. Грицак, і на Маковиці. На Маковиці був вищий курс кооператорів. Курсанти дали чотири забави (вечерниці) на Маковиці. Всі вони пройшли з успіхом і стягнули гостей також із сусідніх літнищ. На другій забаві вибрано „міс долини Пруту“ (Галя Тірівна зі Львова). Дала також свій вечір живого слова п. Кривіцька. Саля „Веселки“ була битком набита. Вдоволення було загальне.

М. Михайлюк.

ЛУЦЬК.

Посвячення прапору кружка „С. Г." в Гаражджі. 28. 8. кружок „С. Господаря" в с. Гаражджі відбув незвичайне свято-посвячення прапору. Чин посвячення відправив і сказав гарну проповідь о. Лазар Воронюк з Підлубців під відкритим небом. Присутніх було коло 500 осіб. Потім відбулася церемонія підписання акту, передачі прапору голові кружка п. Г. Панченкові, вбивання цвяхів, промови голов кружка й філії п. Клоса, реферат п. К. Малаховського, привіти, спів і деклямація. Свято своєю величністю зробило сильне враження на присутніх.

Російська гімназія в Луцьку має на 1936-37 р. усього 47 учнів. Кажуть, що це останній рік існування. Ставка на батюшок і малоросів-міщан зовсім завела.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр. ім. І. Тобілевича.

Заболотів:
9. IX. Гарно пошитий фрак.
10. IX. Голгота.
11. IX. Дума про Нечая.
З Заболотова театр вступить до Гвіздця.

Коломия:
Премієра „КАМОГРЯДЕШИ?" (Quo vadis ?)
19. IX. I-а частина.
20. IX. II-а частина — вперше.
21. IX. I-а частина.
22. IX. II-а частина — вдруге.
23. IX. Рожевий шлях.
З Коломиї театр іде з тою самою виставою до Делятина, Надвірної і Станиславова.

Український Національний Хор під мист. проводом Дм. Котка.
8. IX. Городок.
9. IX. Судова Вишня.
12. IX. Львів. Саля Театру Ріжнородностей.
З огляду на обмежену скількість місць адміністрація Хору просить вчасніше замовляти білети в „Нар. Торговлі" (Ринок 36).

Великий Театр:
Вівторок, 8. IX. год. 8. веч. опера „Тоска".
Середа, 9. IX. год. 8. веч. „Всякі права застережені", виступ Мар. Машинського.
Четвер, 10. IX. год. 8. веч. опера „Кармен".

Театр Ріжнородностей:
Вівторок, 8. IX. год. 8. веч. Ціни найнижчі „Пані презесова".
Четвер, 10. IX. год. 8. веч. „Пані презесова".

Цирк Станевських
(вул. Пелчинська)
щодня початок вистави в год. 8.30 веч. У вівторок, середу, суботу й неділю по дві вистави: в год. 4.30 попол. і в год. 8.30 вечером.

Кіна.

АПОЛЬО: „Сто потіх" ам. комедія з Еді Канторoм.
АТЛЯНТИК: „Рітмайстер фон Верфен".
ВАНДА: „Пекло", „Вибухова бльондинка".
ГРАЖИНА: „Сон літньої ночі" Шекспіра з музикою Мендельсона.
КАСІНО: „Робін Гуд із Ельдорадо"
КОПЕРНИК: „Нинішні часи" з Чарлі Чапліном.
МАРУСЕНЬКА: „Нинішні часи" з Чарлі Чапліном.
МЕТРО: „Розсміяні очі" з Шерлі Темпль і додатки.
МІРАЖ: „Ідемо по щастя", „Тайни Перaку".
МУЗА: „Петер Ібетсон".
ПАКС: „Буря над Андами".
ПАЛЯС: „Малий моряк".
ПАН: „Запрошення до вальса" з Ліліяною Гарвей.
РАЙ: „Іх Екселєнція бабуся".
СВІТ: „Тайна малої Шерлі".
СТИЛЕВЕ: „Біла парада" та ревія.
ТОН: „На згарищах щастя".
УТІХА: „Деревляні хрести" на осн. Доржелеса і ревія „Мельодії Львова".
ХИМЕРА: „Малий король".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Здовж Дунаю".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 8. вересня 1936.

Відень (506,8) 17.25 Форт. ресіталь, 20.00 Весела музика міста та села, 22.10 Двофорт. музика, **Прага** (470,2) 16.50 Сольо на саксофоні, 18.05 Чеський нарід грає і співає, 20.20 Чеські пісні в укл. Малята, 21.05 Камер. твори Бетовена, **Париж** 2.15 Легка музика, 20.45 Гумор. радіоденник, **Білгород** (437,3) 13.15 Нар. пісні, 17.50 Нар. музика, 10.50 Арії та пісні, **Берлін** (356,7) 16.30 Спів, лютня, віольончеля, 20.10 „Ловець грає на трубі", дута орх., хор, солісти, **Міхен** (405,4) 13.15 Популярна музика, 16.10 Камер. концерт, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт, 17.00 Спів, 18.00 Концерт орх., 22.00 Сальон. музика, **Мілано** (368,6) 17.15 Танк. музика, 20.45 „І діспетозі аманті" оп. Паредія 21.45 „Іль вольто деля вірджіне" муз. легенда Камусія, **Рим** (420,8) 13.00 Розр. музика, 17.15 Розр. концерт.

Середа, 9. вересня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт орх., 17.15 Дуети та тріа, 17.05 Балетова музика, славні увертюри, 18.45 Фр. пісні, 20.00 Симф. концерт, 21.15 Сальон. музика, **Прага** (420,2) 11.05 Концерт сальон. квартету, 17.40 Форт. ресіталь, 21.00 „Торквато Тасо та пригода Арміди" словно-муз. авд. з муз. Ліста і Дворжака, **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 17.30 Симф. орх., 20.00 Сольо на гітарі, 22.45 Танк. музика. **Білгород** (437,3) 17.20 Нар. пісні, 18.30 Сп. ресіталь, 19.50 Нар. пісні, 22.20 Камер. музика, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 16.45 Орх. твори, пісні, **Міхен** (405,4) 18.00 Музика, 22.20 Бахові твори, **Будапешт** (549,5) 22.05 Концерт подвійного вок. квартету, 13.00 Сальон. музика, 17.00 Нар. пісні, циг. орх., 18,30 Форт. ресіталь, 21.00 Концерт оп. орх., **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. музика, 22.00 Славні марші, танки, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.40 Орх. концерт, 22,00 Пісоньки.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 8. вересня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма на сьогодні, 7.35 Трохи інформацій, 7.40 Музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для шкіл: На подвірячку, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Ліст: Еспанська рапсодія, гр. пл., 12.13 Полудневий денник, 12.23 Камеральний секстет, 13.10 Хвилина домашнього господарства, 14.30 Легка музика, 15.30 Господарські вісти, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт солістів, 16.45 Відчит про Косцюшка, 17.00 Шлеські пісні, 17.20 Брамс: Квартет оп. 51 ч. 2 гр.пл. 17.50 Гутірка про угра, 18.00 Сільва рерум, 18.05 „Туптусева вдача" опов. для дітей, 18.15 Пояхкацїйні рефлексії, 18.25 Програма на завтра, 18.30 Реклям. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Розр. концерт, орх., солісти, 20.25 Найрозмовніший відлюдок, 20.40 Вечірній денник, 20.50 Актуальна гутірка, 20.55 Симф. концерт; у перерві Спортові вісти, Останні вісти, 23.00 Закінчення авдицій.

Середа, 9. вересня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 7.50 Музика з гр. пл., 7.30 Програма на сьогодні, 7.35 Трохи інформ., 7.40 Музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для шкіл: „Хочеш виглядати як страхопуд, виляй воду, викинь мило", 11.57 Сигнал часу, 12.03 Осінний сезон львівського спорту, 12.14 Полудневий денник, 12.23 Хвилина Глазунова; гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 „Незвичайні пригоди Андруся та Федька" авд. для дітей. 16.15 Концерт орх., 17.10 Техн. скринька, 17.25 Сонати з гр. пл., 17.50 Анекдоти з Бетовеного життя, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Спів, Ірина Цвінська сопр. у супр. форт., 18.25 На маргінесі одного листа, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт., 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Розр. концерт, орх., скрипка, спів, 20.30 Із мандрівок по провінції, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Камер. концерт тріа, 22.10, 12.18, 22.20 Спортові вістки, 22.25 „Рікі-тікі-Тані" фрагм. із „Книжки джунглів" Кіплінга з музикою, 22.45 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

БІРЖА.

Девізи і валюти,

Бельгія 8985, Голяндія 36080, Льондон 2677, Ню Йорк чеки 531 і 1/4, Ню Йорк кабель 531.50, Осло 13459, Париж 3498 і пів, Прага 2196, Стокгольм 13805, Швайцарія 17320.

Таблетки Тогаль уживають
у ревматичних терпіннях, подагрі | в мігрені, нервових болях голови.
грипі і простуді.
Таблетки Тогаль принесять полекшу у тих терпіннях.
Продають у всіх аптиках.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 7. вересня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів,

1 кг. масла десерового бльок. 1 без опакування	2.05 зол.
кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.10 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням	2.15 „
1 л. молока	0.12 „
1 к. яєць	2.50—2.55 „

Тенденція на масло, молоко слаба, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 7. IX. п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахоясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курята I. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	0.85 „
Кури без остріг I. кл. щойно від 170 кг. вгору	1.00 „
Качки молоді, товщеві I. кл. щойно від 1.60 кг. вгору	0.85 „

Ціни денні.
Приймає птицю тільки першої кляси. Гірших сортів рішуче не приймає.

МЕБЛІ: Їдальні, спальні, кабінети, сальоники, Клюби, тапчани, матраци і декорації — поручає Віденська вирібня столярсько-тапіцерська

ІВАН ОРТНЕР
Львів, Сикстуська 41. Тел. 291-19
2656 1-11

РОБІТНЯ КОВДЕР Кентшинського 4. солідно переробляє і виконує ков. Ціни найнижчі. 2657 1...

ДИНАМО-МАШИНИ, магнети, всілякі роботи грисарські (фресовання) і токарські, виконує скоро, дешево. Стемпковський, Львів, Михайла 8, біля Косцюшка. 2665 1–1

ФУТРА поручає і виконує жіночі, мужеські та всілякі модернізації. Ціни низькі. Маріян Сабат, Львів, Малецького 8, бічна Зіморовича. 2674 2–10

ОПОВІСТКИ.

Вписи на Однорічний Торговельний Курс для Абітурієнтів при Торговельній Школі „Р. Ш." у Львові, вул. Хшановської ч. 9 приймає Дирекція Школи до 30. вересня ц. р. До впису треба предложити свідоцтво зрілости й метрику, а ті, що мають перерву у студіях також свід. моральности. Вписове 10.— зол., місячна оплата 20.— зол. Слухачам признано в цьому шк. році залізничі знижки кат. Ц. 2686 1—3

На Рідну Школу зложили Вп. Панство Романовські й Скобельські, Львів 10 зол. замісць квітів на домовину бл. п. Евгена Перфецького. 2685

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБНА молода інтелігентна господиня у меншому господарстві на Волині. Зголошення під адресою: Lipnicki, Warszawa, 6. sierpnia 12. m. 34.

РІЖНІ

ФУТРА дешево і солідно виконує Е. Говикович, — Львів, Домініканська 4. 2684 2-60

ВИБАГЛИВІ парасольки, парасолі поручає Новочасна вирібня „Ліон" Шайнохи 2. Репераціі, покриття дешево. 2642 3-3

НАПРАВА вічних пер „Прецизія", брама Андріолього Ринок 24. 2613 3—10

КНИГАРНЯ, антикварня, випозичальня книг (останні новини) по рекордових цінах, Кооператива „СЛОВО", ЛЬВІВ — РУСЬКА 5. 2617 4—5

КУПНО - ПРОДАЖА

ХОЧЕШ, щоби Тобі кожний завидів Твого мешкання? Майже задурно через „Торгів" вибагливі моделі перcioрадності, фіранки, капи, таблети, бронзи, ковдри в найбільшій вирібні ФРАЙЛІХ, Сикстуська 21. 2679 2-4

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

МОЛОДЕ УКРАЇНСЬКЕ супруга, солідні, референції — шукає СТОРОЖІВКИ. Зложать кавцію. Зголош. до „Діла" під „Солідність". 60/1141–

МЕШКАННЯ

ОКРЕМА умебльована кімната для одної або двох панночок. Інформації в Адм. „Діла" під „Сонячна кімната". 2684 1-1

НАУКА

Школа музична – КАСПАРЕК
вул. Кохановського 4. Тел. 283-43
та Кентшинського 32,
приймає вписи від 11—13 і 16—18.
Сиротинський додаток і економічна. Залізнича знижка.
2658 2-2

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціяліст жіночих недуг і акушер
Д-р О. Лаврівський
вернувся. 2582
Львів, вул. Льва Сапіги 6. тел. 244-56

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенеі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
„ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60
„ „ на першій сторінці	„ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка	1/1	зол. 480—
„ „	1/2	260—
„ „	1/4	130—
„ „	1/8	70—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.